

דברי הכפר

חופים / נתן יונתן

חופים הם לפעמים געגועים לנחל.
ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו
עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם, והאדם הוא לפעמים גם כן יכול
להישאר נטוש ובלי כוחות
ממש כמו חוף.

גם הצדפים
כמו חופים, כמו הרוח
גם הצדפים הם לפעמים געגועים
לבית שתמיד אהבנו
אשר היה ורק הים
שר לבדו שם את שיריו.

כך בין צדפי ליבו של האדם שרים לו נעוריו.

גיליון מס. 2281 * כ"ח חשוון תשע"ב * 25 בנובמבר 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.i

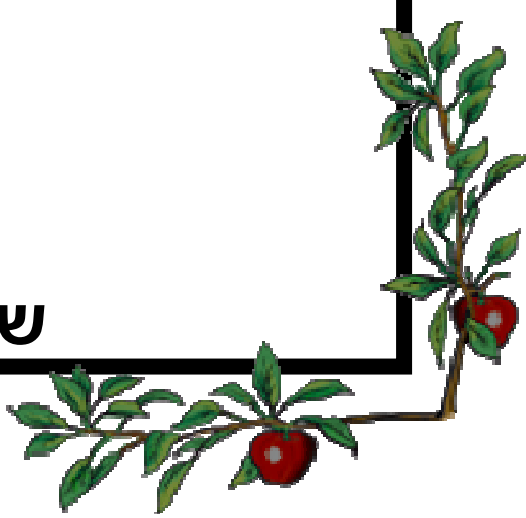
**בית כפר-הנשיא
משתתף בצערה של
יניתה ניצן וכל בני המשפחה**

עם פטירת האב

לני רוז

ז"ל

שלא תדעו עוד צער

אבא

בעוד חדשיים ב-עשרים ושלישי לינואר היינו אמורים לחגוג לך יום הולדת – תשעים.

בדיוק לפני שבוע אמרתי לילדים שצריך להתארגן ולחשוב איך ומה עושים. כבר התחלתי לחשוב איזו ברכה אני כותבת לך. ועכשיו במקום ברכה אני צריכה לכתוב הספד. אך כשחושבים על זה, ההבדל הוא לא כזה גדול. גיל תשעים הוא זמן של זכרונות וסיכומים.

היית איש טוב לב. אני חושבת שזו התכונה העיקרית שאיפיינה אותך. תמיד הראית נכונות לעזור ולקחת על עצמך תפקידים או מטלות, שבמהותם היו עזרה ותמיכה בזולת. ובגיל חמישים אף הלכת ללמוד פסיכולוגיה כדי לתת תוקף מקצועי לצורך שלך לעזור.

דנת כל אדם לכף זכות – עד כדי תמימות. אך זה איפשר לך דוקא לראות את הצדדים הטובים באופיו ובמעשיו של האדם שמולך. האמנת שאדם, כל אדם, הוא טוב מנעוריו. השקפת העולם הזו איפשרה לך לחיות בהרמוניה ובלי לחץ עם העולם, הזמן, והמצב, תוך יכולת קבלה והסתגלות מפליאה, בשלווה ובנחת ובבדיחות הדעת. כנראה שזה היה המתכון שלך לאריכות ימים. אפילו בשעותיך האחרונות בבית החולים, כשסבלת מכאבים והרגשת שאולי הם היו יכולים קצת יותר להזדרז ולבוא לעזור, סיפרת לי בדיחה שמתארת את המצב. נשאת צלול ותאב דעת עד הרגע האחרון. קראת ספרים, שיחקת ברידג', ישבת מול המחשב ותיקשרת עם כל העולם ואישתו דרך המחשב. כתבת סיפורים - תמיד היה לך כשרון לספר ספורים חכמים ומרתקים. זכרונות הילדות שלי קשורים באורח הדוק ומלבב, עם הסיפורים שהמצאת וסיפרת לנו. מ"משה זוכמיר" הגמד שהיה מדליק את מערכת ההשקאה בכרם, ומוביל את המים לממטרות. ועד לספינת השודדים הנועזת ששלטה בימים ובאוקיינוסים, ונקראה לא אחרת מאשר "אנגינה פקטוריס", שם ששלפת מתוך השרוול. בגיל עשר זה היה נשמע לי הגיוני ומתאים מאד לספינת שודדים.

עכשיו גם אפשר לגלות לך, שהיית חסר כל חוש טכני, למרות שנורא רצית להמציא כל מני מכונות שקוטפות תפוחים, או ממיינות ענבים. ולהראות שליטה בטכנולוגיות החדשות של המחשב או הטלפון. אבל משהו תמיד-אופס-התפקשש. אך אתה אף פעם לא התייאשת.

אבא אני נפרדת ממך ושולחת אותך לחגוג יום הולדת שמח, עם כל החברים שלך, שיושבים ומחכים לך שם למעלה. שמעתי ברעם האחרון את קולו הרם של מוסי שאומר; "למה תמיד צריך לחכות לך". "נשתה ונאכל ונרקוד הורה ונזכר בימים הטובים". ואתה מחייך את חיוך המבויש ועונה "הנה הגעתי".

הגעת אל המנוחה השלמה והנכונה, ולנו השארת את הזכרון.

באהבה, יניתה.

לני חברי,

הלכת מאיתנו בלי להיפרד, אבל היום חזרת, למקום הטבעי שלך, למשפחתך ולחבריך.

לאורך כל השנים שגרת במחניים, לא ניתקת את הקשר העמוק עם ביתך האמיתי - כפר הנשיא. וחלומך הגדול היה תמיד שיום אחד תחזור.

החברות שלנו קיימת שנות דור. עוד באנגליה הכרנו, כשהטילו עליך לרכז את סניף תנועת הבונים ב MANCHESTER וכעזר כנגד - נבחרה שוש אשתי להיות אם הבית בשנת 1946.

שכנים היינו לאורך כל השנים, דירה על יד דירה. שאיפתך להיות כורם, הביאה אותך להכשרה בכרם של אילת השחר. וכשחזרת, ועדיין השטח לנטיעת הכרם לא היה מוכן, יחד עם הצוות של המטע, עזרת לנטוע את מטע הזיתים בו אנו עומדים ברגע זה.

אחרי כמה שנים ענף הכרם התמזג עם ענף המטע, ומהר מאוד הפכת להיות דמות אהודה וסדרן עבודה של צוות המטע. הודות למזג הנוח שלך ידעת לשמור על קור רוח. תמיד עם חיוך, ואף פעם לא איבדת את עשתונותיך בטיפול במצבים הקשים ביותר.

בשנים באחרונות, למרות מצב הבריאות הקשה שלך, כשנסענו ביחד לוותיקי-הגליל, ראיתי איזה מאמץ אדיר עשית בכדי להגיע לתל חי. לא אמרת נואש.

אין לך צורך במליצי-יושר. כשתגיע לשערי גן עדן. מוסי, לו, דייב, הנרי וכל יתר החברים עומדים הכן לקבל אותך למעלה.

תנחומי; ליניתה, זאבי, עופר ושאר בני המשפחה.

יהיה זכרך ברוך.

זמי.

During all the years that you lived at Machanayim, we were next-door neighbours and friends. Shared the daily joke, laughed together and at the end we watched how elegantly you carried the heavy burden of your discomfort and pain with acceptance, optimism, dignity and humour.

We always compared and discussed the same things - elaborated on Yiddish expressions - food and other matters in our similar backgrounds that no one else seemed to understand, even though we had grown up on different continents.

Your affection for your care-giver, Ragu, who returned it unconditionally was very touching , and we knew that he was the only one who really knew your needs.

Lenny - despite your affliction, you never stopped doing things - painting, writing short stories - not very good ones - played bridge and read prodigiously - everything - magazines, books, kibbutz information, the internet.

Yanita, Machanayim extends to you and your family our very sincere sympathy and condolences.

Rest In Peace Lenny.

Ronnie & Minnie

ימי הולדת

27/11 מיכל עדר
ענבל אנג'לקוביץ
עוז שיינגזיכט (נכד)
עמרי יוחנן סלע (נכד)
מאיה שובל (נכדה א' שובל)

מזל-טוב!

28/11 רמה זולטי
אורלי בן צבי (נכדה)

1.12 נעה בן-חנוך (נכדה)
דרור גלעדי (נכדה שרק'י)

2.12 איתמר כהן (נכד ר. כהן)
מאור ראובנוב
מיה קרטיס (נכדה אלמן)

3.12 גשם כמרן (נכד ארנולד)

ימי נישואין

30/11 אסנת ודרור אגמון

נזכור

א	בכסלו תש"ן	29.11.89	גב' בטי ניימרק
ג	בכסלו תשנ"ח	2.12.97	גל כרם
ג	בכסלו תשנ"ב	10.11.91	מקס חייט
ו	בכסלו תשנ"ה	9.10.94	מר ישראל ווייס

פירורים גשומים

איזה כיף שאפשר לפתוח את הפירורים השבוע בדיווח ועידכון על גשמי הברכה שירדו אצלנו וברחבי הארץ. אירוע הגשם האחרון (כפי שמכנים זאת החזאים) הוסיפו למד הגשם שלנו 65 מ"מ והעמיד אותו על סביבות ה-100 מ"מ בסה"כ. כן ירבו!

השבוע אמרה מישיה ברדיו שהיא לא מבינה מדוע אומרים בתחזית "חשש משיטופנות בדרום" ואולי כדאי לומר "תקווה לשיטופנות בדרום... כמו שכתב בזמנו שלמה ארצי – שאלה של השקפה...

באבוקדו החל בשעה טובה קטיף זן **האטינגר** ובקרוב יכל גם קטיף זן **הפינקרטון**. הדיווח בינתיים על מחירים טובים! לשמחתנו לא נרשמו נזקים בעקבות הסופה האחרונה. הציבור מתבקש **להימנע מקטיף עצמי**... ולחכות בסבלנות עד שיגיעו אבוקדו שלא מספיק טובים ליצוא, או כאשר צוות הענף יאשר שאפשר כבר לעשות קטיף לקט. אנא קבלו בקשה זו בהבנה וברוח טובה!

וגם זה קרה השבוע: ללא התרעה מוקדמת, הוסרה בבושת פנים (מטעמי בטיחות) **הנדנדה הגדולה** של גן אסתר. דורות של ילדים במשך עשרות שנים התנדנדו בכיף גדול עליה, לפעמים גם נפלו ונחבלו, אבל תמיד היא הייתה חלק מנוף הילדות המקומי. אולי כדאי להקדיש לה איזו פינה מגוננת, עם שלט הסבר, כמו שיש לשלד הגיף שליד הארכיון, כך שגם אם לא ניתן יותר להתנדנד עליה, הורים יוכלו לספר לילדיהם על חוויותיהם **מהנדנדה הגדולה** כשהם היו ילדים. נראה מי ירים את הכפפה!

הרולד וואלך ארז מזוודות ויצא לדרכן בדרום אפריקה לטובת עבודה בחברה אמריקאית שעוסקת בהובלה בקרור. נאחל לו כמובן הצלחה, בצירוף קצת קנאה על החוויה של קיץ בחופי דרבן המקסימה.

את הדרך ההפוכה מאפריקה עשה שוב **אבנר מרום** וזאת לטובת השתתפות בטקס סיום הטיירות של **הראל** בהנדסה קרבית. נאחל עלה והצלח בהמשך הדרך **להראל** שמור על עצמך וחזור הבייתה בשלום. לא בטוח שזה הביטוי המתאים ל**אבנר** ול**הרולד** אבל בכול זאת נאמר זאת: "**ושבו בנים לגבולם**..."&&

ב"מפגש" המסורת נשמרת והמשתתפים ממשיכים להנות מ- soup& סרט נזכיר למי שמעוניין שכולם מוזמנים להשתתף בחוויה! מלבד זאת השבוע מציניים וחוגגים 4 ימי הולדת של חברי צוות המפגש. **ג'וני פרנק** הנהג בה"א הידיעה של ה"**ותיקאר**" בן 78, **דיאן נימארק** התופרת הבלתי נלאית שעוזרת בכול דבר אף היא מציינת 78, **שושי קרופירו** שאופה עוגות ומטעמים בריאים במיוחד ולא משמינים (אנו מזכירים לכם שאפשר גם להזמין אצלה מטעמים לשימוש ביתי). וגם **סמי**

אוחיון שתמיד מוכן לעזור היכן שצריך. מזל טוב לכולם עד 120 לא ביחד אלא כול אחד לחוד! והעיקר הבריאות.

שוב כדאי יותר מתמיד להקדיש כמה דקות ללוח המודעות כי עונת הטיולים בפתח **נורית אורן, דינה ברור, ויעל מירב** כבר שוקדות על ארגון ותכנון טיולים שכבר הפכו למסורת וחווייה מרתקת למשתתפים.

אירועי חודש הבריאות בעיצומם וגם בנושא הזה כדאי לעצור ליד לוח המודעות כדי להתעדכן. בינתיים הספיק **דודיק פוקס** להעביר הרצאה מאלפת על עבודתו בחדר המיון של בית חולים "זיו" בצפת ומההיסטוריה שלו במיון באיכילוב (שלא נדע). ואילו ביום שישי הקרוב, תספר **לילה הארט** על עבודה כטרפסטיט באמצעות אומנות. מומלץ מאוד לבוא!

השבוע ליוני בדרכו האחרונה את **לני רוז ז"ל**. חברנו הוותיק שחי בשנים ארוכות בקיבוץ מחניים, בחר לנוח מנוחת עולמים באדמת נעוריו. אנו משתתפים בצערם של **יניתה זאבי** ויתר בני המשפחה. שלא תדעו עוד צער!

מי שנוסע לאחרונה במערכת הכבישים המדהימה שהולכת ומושלמת באזורינו – צומת המוביל בואך צומת סומך וצומת המוביל בדרך לצומת אלונים/רמת ישי יכול להרגיש גם גאווה מקומית. רבים מהצמחים שמוריקים ומייפים את צידי הכבישים החדשים הללו, הם תוצרת של המשתלה שלנו.

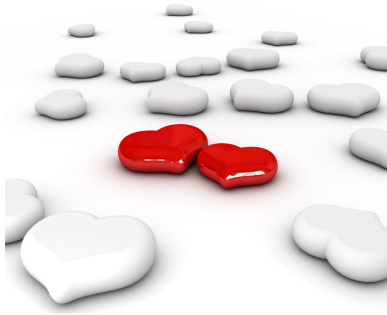
משימת בר מצווה מעניינת תתקיים השבוע, פרים בשבוע.

לא נכביר יותר במילים להפעם, כמובן כמו תמיד נאחל לכם שהכול יעבור ממול, החלמה ובריאות שלמה לחולים ולכואבים, נבקש שוב שאם ממש לא קשה להמשיך ולעשות אתם כבר יודעים מה. שיהיה לכולם שבת שלום ושבוע טוב!

דורית, אבי, אביב, גליל, בת-אל, גולן, ליהי, וכרמל רוזנקרנץ

**Rain, rain, go away,
Come again another day.**

ברכת מזל טוב
שלוחה לעליזה וקווין לנישואי בנם
איתי עב"ל קורטני
רוב נחת לאסטל ולמשפחה המורחבת

לתשומת ליבכם

שוש סולומון מבקשת להימנע מביקורים אלא בתיאום מראש
עם נירה.

תודה. משפחת סולומון

כולם מוזמנים להצטרף אלינו

בשבת 26.11.2011 במועדון החברים מ - 10:00 - 11:30
תפילת שחרית, מסורתית מעורבת עם גישה מודרנית באווירה
רגועה.

תפילות בעברית ואנגלית

ישיבה מעורבת

שוויון זכויות לנשים וגברים בעליות לתורה.

נסם את התפילות עם קידוש.

להתראות

ריי מיכאלי

תגובה לכתבה בעיתון "על הצפון"

"שביל אל-ג'ראן" בעיתון "על הצפון" 16.11.11

לאחר שקראתי את הכתבה, ניסיתי שוב ושוב לתהות על קנקנם של הדברים ומאחר וכפר הנשיא ותושביו מוזכרים בכתבה הנ"ל, שפותחת בסיפור שריפת המיסגד בטובא, חשבתי שיש מקום קצת לסדר את הראש במקום לאבד אותו. מעשים נפשעים כמו תג מחיר נגד ערבים ופגיעות נגד יהודים, נעשים רק ע"י קבוצות קיצוניות בלבד, בדרך כלל בגלל אמונותיהם. קבוצות אלה משני הצדדים מסוכנות לחברה ולאנושות כולה. כמובן שלאנשי כפר הנשיא אין קשר או הזדהות למעשים אלה. לכן צר לי על דבריה של גב' סמאהר ואני מצטטת את הכתוב בכתבה:

"אני מודה שאחרי מה שקרה במסגד, גם אצלי התחילו פחדים, היום אני חושבת פעמיים ללכת לכפר הנשיא".

אז נכון, כשלא מכירים, פחדים...כי אני כן רואה כל יום אנשים מטובא מטיילים בכפר הנשיא, עובדים כאן, מבקרים חברים, לומדים ציור וללא כל פחד מאיתנו. כולנו יודעים שישנם אנשים טובים וחברותיים גם בטובא וגם בכפר הנשיא, אנשים מקסימים ומדהימים, ששואפים רק לטוב ולדו קיום אמיתי בינינו, אני מאמינה שזו אחת הסיבות שאורה בחרה לחיות כאן בחברה טובה ולא אלימה. אפילו אני עדיין לא חברה כאן.....

חבל שהבעיות שיש עם טובא מוצגות בכתבה כבעיות על רקע יהדותינו או ערבותם, כי זה לא נכון.

לפי הכתבה, המילים שנכתבו ע"י אורה המר.

ציטוט: "למה אנשים פחדים מהערבים? כי הביטחון הוא בראש הכל ומבחינת היהודי, ערבי הוא פלשטינאי שחי בשטחים והוא מפחיד".

מה זה המילים האלה? ובשם מי? זו היא הכללה מאד לא יפה ולא צודקת. ועלולה להיתמע כהסתה.

אז בואו נעשה שוב סדר.

יש אנשים שלא פחדים מערבים.

יש אנשים שפחדים מאלימות.

אלימות שמפריעה לחיים השלווים גם לתושבי כפר הנשיא וגם לתושבי טובא עצמם. כל אלימות, גם אם היא בתל אביב או טובא.

גם בטובא יש אמהות שחוששות לשלוח את ילדיהן לשחק בחוץ, אז למה לאנשים מכפר הנשיא אסור לפחד להיכנס לאזור, שבו יריות הן עניין של מה בכך?

כן זה מפחיד לשחק כדור סל בקיבוץ תחת מטרייה של כדורים נוטבים מעל לראש. קליעים נופלים בחצרות הבתים, נכנסו לקרוואן, לרכב, מבוגרים מבוהלים בלילה לשמע צרורות כדורים, הולך רגל משטח על כביש המערכת כדי לא לקבל כדור טועה.

חבר קיבוץ הותקף אנושות כדי לקחת לו את הנשק, וחברי כפר הנשיא לא עשו רעש, לא הפגינו, לא חסמו כבישים ולא שרפו צמיגים. חיי אדם לא חשובים?

נכון פעם היינו הולכים חופשי, לקנות פיתות ואוכל בטובא, כי באמת אין לאנשים כאן בעייה עם האנשים בטובא, אבל העלייה ברמת האלימות אכן מרחיקה אנשים ואני לא חושבת שיש למישהו זכות להעביר כל ביקורת, על רגשות וחששות טבעיים של אנשים.

לפי הדברים שנאמרו בכתבה ע"י אורה המר.

ציטוט: "רק בודדים מהקיבוץ נכנסים היום לכפר, מפחדים, אז הם בונים גדרות ומכניסים עצמם לתוך גטו. כן אני מדברת על כפר הנשיא".

חבל מאד שלהתחיל לעשות את החיבור האמיתי בין התושבים של שני הכפרים לא מתחיל ממקום יותר נקי, מבין, רך, מתחשב ברגשות כולם, לא מתנשא ולא מאשים.

כן, אני רוצה לקנות פיתות בטובא כמו פעם, לתת טרמפ לחברים שלי מהעבודה עד הבית שלהם, אבל הכתבה הזו, מסכסכת, בהחלט מפספסת את הפואנטה. אם יש סיכוי, כדאי לטפח אותו, במקום לשפוט אנשים מכאן או מכאן, כדאי לדבוק במטרה ולא בהאשמות.

יש כאן הרבה אנשים שחיים בידידות עם חבר'ה מטובא ולאף אחד אין בעיה עם זה.

יחד עם זהירות לא ליפול לפרובוקציות משני הצדדים. לאט ובטוח, בהתחשבות הדדית ברגשות העדינים של כולם. יש דברים שלא בונים ביום אחד, לטפח את האמון ההדדי, לחזק את תחושת הביטחון וביחד לאט לאט ובחוכמה לעשות צעדים קטנים אך בטוחים עם יסודות טובים ובריאים להתקרבות, וסבלנות.

רונית ברק.

תגובתה של אורה למאמר של רונית

אני מסכימה עם דיעותיה של רונית, וכפי שידוע, הפעילויות שלנו בהחלט מתחילות ונגמרות במקום של רצון טוב, כוונה להתחבר לרווחת כולם, רצון לשמר ולחזק את הטוב, לפתור את הקשיים.

אני אכן חיה בכפר הנשיא כי טוב לי - טוב לי מאד! עם האנשים כאן, וצר לי שרונית - ואולי אחרים - רואה את מילותיי כהאשמה והתנשאות. אני מתנצלת בפני כל מי שמרגיש כך, זו לא הכוונה וסליחה אם זה הרושם שנוצר: אין פה מקום להאשים את אנשי כפר הנשיא בכלום! לי יש כאב אישי גדול שאנו (גם אני) חיים בדאגה, פחד מהדברים האמיתיים, שהם חלק גם מהמציאות שלנו וגם המציאות של אנשים טובים בטובא - עד כדי שאנו סוגרים את עצמינו

מאחורי שער....כרגע זו המציאות שלנו. החלום האישי שלי היא שיום אחד נמצא דרך לפתור את הקשיים וליהנות מהטוב בשכנות.

אורה המר

"חיי שרה"

יום שישי 5 בערב (כן בחמש כבר ערב במחוזותנו) אני ניגשת להדליק את נרות השבת ומחליטה שהערב אצא לקבל את השבת בחברותא. קבלת שבת במועדון. לא הרבה אני פוקדת את המקום הזה, אבל בכל פעם שאני שם, אני כל כך נהנית ויוצאת בהחלטה שאמשיך לבוא, מתי שרק אהיה כאן במשק

זה מזכיר לי איך פעם מזמן מזמן, כשבזמן היה עוד זמן, היינו נפגשים בחדר האוכל לארוחת שבת, או ארוחת חג קיבוצית. כולנו. על טפנו ואורחינו הקרובים. מדלת הכניסה ולאורך כל הדרך עד לשולחן המסומן והכיסאות המסומנים למשפחתנו, היינו מברכים האחד את השני ומתברכים ב"חג שמח", או "שבת שלום" מחוייך. לחיצות ידיים וחיבוקים ושמחה על החג ועל הביחד הזה. כן, כך זה היה פעם. קבלת שבת החברתית כיום, נוגעת בקצה של החמימות הזאת. חשבתי, שאולי אם יבואו עוד אנשים יגבר החום ותגבר השמחה. נראה בהחלט שאנחנו עוד יודעים לעשות את זה.

הנחיית קבלת השבת של רפי ויוחאי, עם ברכת השבת, ותפילת מי שבירך, בה אנו מברכים כל פרט בקהילה שזקוק לברכת החלמה ועידוד. נוגעים ללב ומרהיבים את הנפש..

את נרות השבת הדליקה הפעם שרה ד. יופי של רעיון רפי. (שרה ב"חיי שרה"). את סיפור פרשת השבוע "חיי שרה". הגישה הפעם דינה ברור. עם מובאות של פרשנויות ממקורות שונים. בטון רב ענין והתלהבות סיפרה לנו את הסיפור. ואני, נפעמתי, כמו שמעתי את הסיפור לראשונה. עם דינה גיליתי שלאברהם אבינו היו שלוש נשים (שרה הגר וקטורה), ששלושת אבותיהם היו שם חם ויפת.. אכן, אברהם היה אב להמון גויים (כולם). אחרי מות אברהם ירד יצחק בנו למדבר לפגוש ולהשלים שם עם ישמעאל אחיו - איזה רוחב לב ונפש יתרה - מה לומר לכם, זה ממש סידר אצלי משהו בנשמה.

בא לי להפיץ את הידיעה הזאת לכל עבר. אני בטוחה שאם הערבים היו יודעים את כל זה, הם בטח היו נורא אוהבים אותנו.

ו'מן הון להון', בעודי כותבת את המאמר על קבלת שבת שרק היתה,
עורכת את העלון של עוד שבוע, הנה עוד מעט כבר מגיעה שוב שבת.
אז שתהיה זו שבת שלום, לנו ולכל הגויים אשר ידעונו.

שושנה שרקי.

ה ז מ נ ה

גלריה תל-אביב/איילת-השחר

"שריטות"

ת ע ר ו כ ה

פתיחה יום שבת 26/11/2012

בשעה 12.00

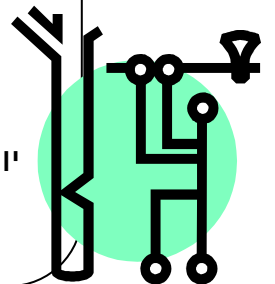
משתתפים: פול בילגורי - שרה מרקוסון - הראל עבודי -

עינת ויטונסקי - צבי טלית - בועז רונן

מוטי גולן - לורנס מרקוסון - ג'ולי זמירי

שעות פעילות: א' - ה' 17.00 – 20.00

יום ו' 10.00 – 13.00 ש' 10.00 – 13.00 - 17.00 – 20.00

בנק הזמן [אוצר זמן המשפר את איכות החיים בקהילה]

השבוע הביעו את רצונם 3 חבר'ה מהנעורים, (כל הכבוד לכם) להצטרף לרשימת החברים ב"בנק הזמן".

הם הביעו את רצונם לתרום מזמנם, ובינתיים חושבים מה הם רוצים לקבל מבנק הזמן'.

בקיצור, רוח חיובית מנשבת - דברים מתחילים לזוז כאן בבית. אז מי שעוד לא בא, הצטרפו והרשמו לבנק. הרשימה פתוחה מגיל הנעורים עד גיל 100.

להצטרפות, הבהרות ורעיונות, אנא פנו אל אחד מאנשי הצוות:

מעין פלמה, דויד אלמן, מרים כהן, טרי לפינג, ושושנה ש.

בואו להגשים חלום – לתת מיכולותיכם ולקבל דברים שאתם

צריכים והכל - תמורת זמן. נתתם שעה למישהו, הביטו ברשימת ההצעות ובחרו לכם שעה שהייתם רוצים לקבל לעצמכם.

בדף האחרון של דברי, תוכלו לראות את רשימת ההצעות שהצטברו בינתיים בבנק הזמן. כל אחד שחפץ בשעה מסוימת מבנק הזמן, מוזמן להתקשר אל החבר הרשום שיש לו ורוצה גם לתת בעניין. ישנן הצעות נושאים מגוונים, ויהיו עוד, ככל שירשמו עוד אנשים.

כאשר קיבלת שעה מבנק הזמן, מי שנתן את השעה יתקשר למרים כהן ותרשם שעה לחובתך ושעה זכו הנותן. יש רק לחכות שמישהו ירצה שעה ממך, בנושא שהצעת. מנהלת בינתיים את הבנק, מרים כהן שתרשום זכות וחובה. ונותר רק לקוות שנקבל וניתן בהנאה גדולה. ניפגש כאן בשבוע הבא עם עוד פרטים והסברים והמון שמות של מצטרפים חדשים. **כי הבנק שלנו צועד עם הזמן.**

פרלמנט הגליל – מפגש מס' 6

במוצ"ש 26/11/11 בשעה 18:30 נפגש שוב - חברים וחברות מהאזור - בגבעת אורן - יקב מייסטר (כניסה ע"י צומת מחניים מהכביש העולה ליער ביריה).

נשיר בחברותה **משירי ארץ ישראל בהנחיית אריה ברכה עם הזמרת הצעירה - לירי דולינסקי מיסוד המעלה**, שלא יכלה להגיע למפגש הקודם - בליווי נגנים מתנדבים מהאזור. נאזין **לסיפורי ארץ ישראל. הפעם מפי יוסי ליסנסקי** ממושב אלמגור, שיספר לנו על משפחתו בפרשת ניל".

נהנה ממעדני ארץ ישראל תוצרת המקום: יין, ליקרים, זיתים, שמן זית, לאבנה ונשמח אם תביאו (רק בכיף!) גם תקרובת. מעשה ידיכם להנאת כולנו. העלות: 35 ₪ למשתתף.

כדי, שנוכל להתארגן בצורה טובה למפגש וגם להעביר, במידת הצורך, הודעות דחופות למשתתפים, אנחנו מבקשים מאד לאשר ההשתתפות, רצוי במייל או במסרון (S.M.S). בימים הקרובים ו/או הגשומים יתקיימו המפגשים באוהל מחומם, שהוקם במקום. את מזג האוויר אנחנו מנסים, כרגיל, לתאם עם מי שאמון עליו אולם בכ"ז וליתר ביטחון נא להצטייד בלבוש חם.

בעקבות תלונות חברים, על כך שמפגשי הפרלמנט לא הובאו לידיעתם, נשמח ונודה לכם אם תעבירו את ההזמנה למכריכם ולחברים בישוב ובאזור. הועד היוזם:

אילן כץ – מושב אלמגור – על המוזיקה והאווירה - טל' 3487542-052
יעקב'לה מייסטר - ראש פינה - לתאום כיבוד ואירוח- טל' 054-4976940
אורי גנני – כפר הנשיא – על התוכן ואישור השתתפות- טל' 6596512-052
מייל: oryganany@gmail.com

נא לרשום לפניכם את תאריך המפגש הבא: 12/1/7 עם סיפורי צפת

הפורום לדין בנושאים אקטואליים מפגש מס' 12.

לחברים שלום!
לצערי, התקשר אלי אבישי ברוורמן והתנצל, ששוב הוא נאלץ לדחות את השתתפותו בפורום שלנו. הפעם לרגל כינוס מרכז מפלגת העבודה באותו יום, בו הוא אמור גם לשאת דברים. לאור זאת החלטתי להקדים דיון בנושא בוער אחר, שתוכן להתקיים בקרוב.

תאריך: יום ד' 30/11/11 בשעה 18:00

הנושא: **מצב הביטחון הפנימי באזורנו. האם ההתדרדרות המורגשת בכל התחומים היא כורח המציאות?**

יפתח את הדיון וישתתף בו:

רן לוי - מפקד תחנת המשטרה בראש פינה.

בדיון ישתתפו, כנראה, גם צביקה פוגל - ראש המועצה הממונה של טובה - זנגריה ועובד גמלא - איש אירגון ה"שומר החדש" בצפון.

יידון גם הרעיון להקמת סניף אזורי של "השומר החדש" (אולי "השומר הגלילי"?), שיתבסס על חברים מתנדבים מהאזור.

הפורום ייפגש, כרגיל, במועדון החברים בכפר הנשיא.

מזכיר: 10 ש' לכיבוד וטלפון אלי לפתיחת השער.

אנא הפיצו גם לחבריכם ביישוב

שנה טובה ולהתראות,

הנשיא, 052- 6596512

ובאזור ואשרו השתתפות.

אורי גנני, כפר

הנוער

שיכת

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

"אז מה חמורון?" חבר אותי שואל

"הבנתי מדברך שבאביב הערבי אתה ממש מזלזל

בשעה שכול העולם "הנאור" עומד ומתפעל

איך רודן אחר רודן פשוט מתמוטט ונופל

לא ייתכן שלא תגלה גם אתה קצת סימפטיה

אל מול ליבלובי הדמוקרטיה!"

"תראה" אני משיב, "אצלנו כבר כמעט חורף עכשיו

למרות שלפי הלוח עדיין צריך להיות סתיו.

מוקדם בבוקר קריר, בערבים ממש קר

ואילו בתחריר ממש לוהט ורותח בכיכר.

הדם שוב שם כמים נשפך

זה אמנם מצער, אבל בל נשכח:

שגם אם בדמוקרטיה אנו מאמינים

ב"אביב הערבי" פורחים בעיקר "האחים המוסלמים"...

ומצידי אתה יכול להמשיך לטמון את הראש בחול

כדי לא לשמוע את קריאות "אללה אכבר" – אלוהים גדול!

בהחלט ייתכן שיש לי זכרון קצר

ובצדק בלגלוג קוראים לי בני דודינו – "יא חמר"...

אבל אם למה ששם מתרחש קוראים אביב

אז גם לי יש תשובה עבורם בשפתם:

אינעל אבי אבי אביו...

"ככה לא מדברים לשכנים, זה לא יפה!

תחשוב על בקלוואה וכנאפה עם כוס מהביל של קפה.

על ניגוב חומוס בדמשק, מפרום טעים בלוב

בשר כבש מתובל על מצע של עליי כרוב

אומרים שגם בתימן

המלאווח פשוט "חבל על הזמן..."

"האמת" אמרתי, "בשבילי מספיק קוטג', סלט טרי, אולי אפילו חביתה
אך לצערי עוד יתברר שאנחנו (וגם הם) כבר מזמן – **אכלנו אותה...**"

אבי

17 נובמבר 2011

מאמר דעה מאת אהרון ולנסי ראש מועצה אזורית הגליל העליון

בעקבות הידיעה שהתפרסמה ב"ידיעות אחרונות" יום רביעי 16.11.2011
בעקבות ביטויו של הרב אלי סדן – ראש המכינה הקדם צבאית ביישוב עלי

הדברים שנאמרו על ידי הרב אלי סדן מאפילים על מערכת היחסים ארוכת השנים שנוצרה בין מועצה אזורית הגליל העליון ובין מועצה אזורית מטה בנימין, מערכת יחסים שנוצרה לאחר רצח רבין. מועצה אזורית הגליל העליון מייצגת 29 קיבוצים חילונים מהצפון הכי צפון של מדינת ישראל. משגב עם ומנרה, כפר גלעדי ואיילת השחר, דן ודפנה ועוד רבים אחרים שהיו ממקימי הארץ הזאת. הארץ הזאת ששייכת לכולנו. יש לנו ולהם ויכוח בסיסי בסוגיית החיים בארץ הזו. אנחנו הקיבוצניקים מן הצפון מאמינים שצריך לעשות הרבה בשביל לזכות בשלום המיוחל, גם לשלם עליו מחיר כבד. שלמות העם והמדינה קודמים לשלמות הארץ, בניגוד לרבים מחברינו בבנימין החושבים אחרת.

אני, לאורך כל השנים שאנו מקיימים את מערכת היחסים הסבוכה הזאת, מניח כי מדובר בוויכוח. ויכוח לגיטימי שמתקיים בכל משפחה על ערכים וסדרי עדיפויות, ויכוח על הדרך שבה אנחנו כעם בוחרים איך לחיות במדינה, מתוך בסיס משותף אחד: כולנו אוהבים את המדינה ואת הארץ מאוד.

הפגיעה ברבין, במורשתו, בדרך שבה הלך לקראת השגת שלום עם אויבים, היא פגיעה בהשקפת עולמינו, היא פגיעה בחברה הישראלית, במרקם הכל כך עדין שיש פה. העובדה שאנו חושבים שתהליך אוסלו היה נכון ולא אסון כפי שמצייר זאת הרב סדן, היא קשה וכואבת ושוברת את האפשרות לדיאלוג.

תוספת של מיליונים של ערבים בתוך מדינת ישראל תיצור מדינה דו לאומית. רבין ידע זאת וחיפש את האיזון הנכון בין המצוי לרצוי. ההשתלחות ברבין רוויה שנאה שניתן לה ביטוי אינה מקובלת עלינו כלל. דעה זו מרחיקה אותנו זה מזה. רק לפני שבועות ספורים נפגשתי, אני ועוד כחמישים מתושבי הקיבוצים בגליל העליון, עם כבוד הרב סדן, שסיפר עד כמה כל פעולותיו נועדו לייצר גשר בין העולמות. עד כמה שאני מבין עברית פשוטה, להלל את הרוצח ברוך גולדשטיין או לא לשפוט לחומרה את פעולתו של הרוצח יגאל עמיר, זה לא לבחור בגשר בין העולמות. דברים אלו, למיטב היכרותי עם המסורת היהודית, אינם חלק ממנה והם מנוגדים להשקפת התורה שמטיפה לכולנו "אל תרצח".

צר לי על שהרב סדן בחר במילים שמייצרות נתק במקום לחבר. אנחנו נמשיך לבוא ולבקר ולדבר עם כל מי שמוכן לשמוע שיש דעה אחרת ויש ישראל אחת, ויש אנשים שמאמינים בכל

ליבם שיש לרדוף שלום. הרושם שנוצר בפגישה היה שהרב סדן פועל באמונה שלמה לגשר בין הציבור הדתי לציבור החילוני.

אני מקווה שהרב אינו פועל להקצנה ולהפרדה בקרב חניכיו, אני מוצא לנכון לציין שלא סגדתי לשום מנהיג, וכמוני רוב רובו של הציבור שממנו אני בא, הייתי שמח לדעת שכבוד הרב מחנך את חניכיו לבחירה חופשית ולא לסגידה אוטומטית אפילו לא לרבנים, כי כולנו בני אדם, ולא מעבר לכך.

הכותב הוא ראש מועצה אזורית הגליל העליון, חבר כפר גלעדי וחבר אישי של רבים מאנשי בנימין..]

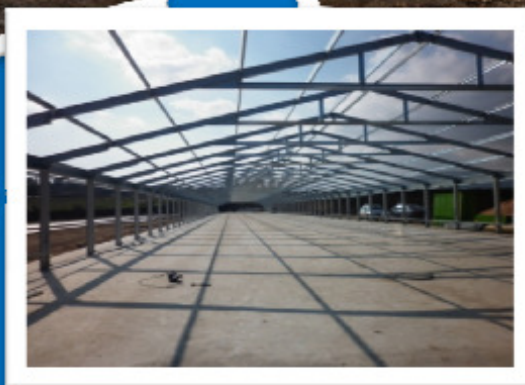
כל כך הרבה עוסקים במאבקם זכותם וצדקתם של הרופאים במאבקם. ועם כל זאת ובכל זאת אני רוצה לזרוק באמצע הקלחת הרותחת, קצת ציניות, עם הסיפור הקטן הזה - שגם הוא אם נרצה או לא נרצה - אמיתי.

לעיתים קרובות מידי לצערנו גם זה קורה.

אישה מבוגרת מתקשרת לבית החולים ושואלת בחביבות: "האם תוכלי לברר לי בבקשה אודות שלומה של פציינטית?"
 "בוודאי, "משיבה האחות מעבר לקו, "אני אשאל את הרופא המטפל. באיזה חדר היא מאושפזת?"
 "חדר 208", משיבה האשה, שמה ברכה כהן.
 האחות שמה את הקו בהמתנה, וחוזרת כעבור דקה, "יש לי בשורות טובות. ברכה כהן מתאוששת. לחץ הדם שלה הסתדר, ובדיקות הדם חזרו תקינות. מחר בבוקר היא משתחררת מבית החולים."
 "תודה רבה לך!" שמחה האשה, "כבר הייתי מאוד מודאגת. האל יברך אותך על הבשורות הטובות!"
 "בשמחה, משיבה האחות, את בתה של ברכה?"
 "לא, "משיבה האשה. "אני ברכה כהן ואני מדברת איתך עכשיו מחדר 208...
 אף אחד מהרופאים הארורים לא היה מוכן לספר לי שום דבר על מצבי !!!"

ש.ש. מן האינטרנט

הפינה הויזואלית

הלולים
החדשים
מתקדמים
יפה

ובחצר המשק
מדללים עצים על
פי בקשת הקרן
הקיימת

דוד אלמן

שבת שלום

The Village Voice 25.11.17
Kfar-Hanassi-Israeli Style
Vol 1 - #30

**Deep Condolences to Yonita Nitzan,
And all the family,
On the death of her father, the late
Lenny Rose Z"L**

Village News: The amount of rainfall is a bit disappointing: only 106 mm so far- but 65 mm of which fell during the last few days. We do have the promise of more rain during the coming week. Someone on the radio this week asked why do we say 'afraid there will be floods this week in the south'. Instead we should say perhaps 'hope there will be floods...'. We can use all the rain we get... and a bit more.

This week the avocado orchards began picking the Ettinger and soon it will be time for the Pinkerton. The market prices are good this year and we only hope there wasn't too much damage caused by the last storm. We wait for the notice that there is fruit that can't be sent to market so we can fill our own larders.

This week the big swing was removed from Gan Esther as it is not longer safe according to the powers that be (dept. of Education and Health) . Pity we couldn't find a place for it as an example of what used to be, with a nice sign explaining what it was and from when....

Harold Wallach has gone off to his new job in South Africa where he will be working for a firm that deals with refrigerated trucking. He should be back for 10 days every three months. Let's hope that the job meets expectations and he does too.

In the opposite direction Avner Merom is here for his quarterly visit and he managed to catch Harel's ceremony for finishing basic training. We wish Harel good luck and safety in his unit and hope Avner has a good journey back.

The Mifgash is carrying on it's tradition of 'Soup 'n Seret (Movie)' with interesting titles to be seen. But this week is a really busy one with four members having their birthday celebrations: Johnny Frank, our intrepid Vatican driver has turned 78, as has Dianne Nymark. Shoshanna Kropero, who bakes such lovely goodies also had a birthday as did Sami Ochiyon. We wish them all good health and happiness.

Take note: Nurit, Dina Broer and Yael Merav are planning another outing. Watch for details of the impending trip.

Health month activities are carrying on as per the schedule. Dudik Fuchs gave an exciting lecture about his work as the Chief Nurse of the Ziv (Tzfat) Hospital Emergency room. Liela Hart will be giving a lecture about her work as an art therapist, what it entails and who it can help. Don't miss it!!

Our condolences to Yanita and Zeevi Nitzan on the loss of her father, the late Lenny Rose. He lived most of his last years in Machanayim with a live-in care giver, but managed to come each week to play bridge and was quite cheerful. We know he will be missed.

Because of the rain the wildflowers are doing brilliantly! Towards the turnoff to Yad L'Smonah in the field on the left side of the gravel road (towards the main road) you can see hundreds (thousands?) of purple Autumn Crocus in bloom.

To all those in hospital, get well soon.

Hope you all enjoy a pleasant shabbos.

The Rosnekrantz family

Commemorations:

29.11.89	Mrs. Betty Nymark	בכסלו תש"ן	א'
02.12.97	Gal Kerem	בכסלו תשנ"ח	ג'
10.11.91	Max Chait	בכסלו תשנ"ב	ג'
09.10.94	Mr. Yisrael Weiss	בכסלו תשנ"ה	ו'

Birthdays:

27.11	Michelle Eder Inbal (Amar) Angelevitz Oz Scheingezicht (grandson) Ohmri Yochanan Sela (grandson) Mia Shuval (U.Shuval g/daughter)	28.11	Rama Zolti Orli (Ben-Zvi) Harel
01.12	Noa Ben-Chanoch (grand Dror Giladi (R.Cohen g/daughter)	02.12	Mia Curtis (Ellman granddaughter)
02.12	Itamar Cohen (R. Cohen grandson) Maor Reubanov	03.12	Geshem Carmon (Arnold grandson)

Anniversaries:

30.11 Osnat & Dror Agmon

NOTICES

Mazal Tov to parents *Aliza and Kevin Doyle*

on the wedding of their son

Itai to Courtney

Congratulations also to grandmother *Estelle Hatzor* and all the family

Shosh Solomon requests that visits to her be coordinated with daughter Nira.

Please do NOT visit without arranging it in advance.

Shabbat morning prayers in the Club Room - in English

Shabbat 26.11.11 10:00 - 11:30 (and kiddush)

Modern context - both men and women will be called to the Torah

Ray Michaeli

Tel-Aviv/Ayelet Hashachar Gallery

Opening exhibit entitles - '**Scratches**'

26.11.11 at 12:00

Participating artists: Paul Bilgory, Marki Marcuson, Sara Marcuson
Harel Avodi, Einat Witonski, Zvi Talit, Boaz Ronen, Muti Golan, Julie Zamiri

Opening hours: Sun-Thurs 17:00 - 20:00

Fri: 10:00 - 13:00 Sat: 10:00 - 13:00 + 17:00 - 20:00